

ป.วิ.อ. มาตรา 218 วรรคแรก

ป.อ. มาตรา 30

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษปรับจำเลยที่ 3 เป็นเงิน 254,155.78 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า หากจำเลยที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนไม่เกินหนึ่งปี เป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์ยังคงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดและลงโทษปรับสถานเดียวตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เพียงแต่กำหนดวิธีการเพื่อการบังคับคดีในกรณีที่จำเลยที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับเท่านั้น จึงเป็นการแก้ไขเล็กน้อย ฎีกาของจำเลยที่ 3 ที่ว่า ไม่สมควรลงโทษปรับจำเลยที่ 3 สถานเดียว แต่ขอให้รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ เป็นการฎีกาโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 มาตรา 4, 34, 45 พระราชบัญญัติสุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27 ทวิ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.2489 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 9 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ริบสุราชองกลางเป็นของกรมสรรพสามิต และจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับและเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพ ส่วนจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นคดีใหม่และจำหน่ายคดี

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 มาตรา 34 พระราชบัญญัติสุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 27 ทวิ สุราที่จำเลยมีไว้ในครอบครองซึ่งไม่ได้เสียภาษีและไม่ได้ปิดแสตมป์สุราเป็นจำนวนเดียวกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่า เป็นของที่น่าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรตามพระราชบัญญัติสุลกากร พ.ศ.2469 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดเพียงบทเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ปรับ 508,311.56 บาท จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงปรับ 254,155.78 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริบสุราชองกลางเป็น

ของกรมสรรพสามิต จ่ายสินบนนำจับแก่ผู้นำจับตามกฎหมาย ส่วนที่ให้จ่ายรางวัลแก่ผู้นำจับนั้นปรากฏว่าจำเลยที่ 3 เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนเองโดยไม่มี การจับ จึงยกคำขอตั้งกล่าว

จำเลยที่ 3 อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า หากจำเลยที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนไม่เกินหนึ่งปี (ที่ถูก ต้องระบุด้วยว่า นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น)

จำเลยที่ 3 ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษปรับจำเลยที่ 3 เป็นเงิน 254,155.78 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้ จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า หากจำเลยที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับให้ กักขังแทนไม่เกินหนึ่งปี เป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์ยังคงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดและลงโทษตามคำพิพากษาศาล ชั้นต้น เพียงแต่กำหนดวิธีการเพื่อการบังคับคดีในกรณีที่จำเลยที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับเท่านั้น จึงเป็นการแก้ไขเล็กน้อย ฎีกา ของจำเลยที่ 3 ที่ว่า ไม่สมควรลงโทษปรับจำเลยที่ 3 สถานเดียวแต่ขอให้รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษโดยกำหนด เงื่อนไขคุมความประพฤตินั้นเป็นการฎีกาโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาลอุทธรณ์ เป็นฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามบทกฎหมายข้างต้น การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 3 จึงเป็นการ ไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

พิพากษายกฎีกาของจำเลยที่ 3

(นพพร โพธิ์รังสิยากร - ชินวิทย์ จินดา แต้มแก้ว - สุทธิโชค เทพไครรัตน์)

ศาลอาญา - นายกำพล รุ่งรัตน์

ศาลอุทธรณ์ - นายไกรรัตน์ วีรพัฒนสุวรรณ